

عنوان مقاله:

شناسایی راهکارهای دورکاری و قرنطینه خانگی از دیدگاه زنان عضو هیات علمی در ایام کرونا با رویکرد پدیدارشناسی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات فرهنگ ارتباطات، دوره 24، شماره 61 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسنده:

بهاره نصیری - استادیار گروه پژوهشی مطالعات زنان، پژوهشکده مطالعات اجتماعی، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، تهران، ایران Email: b.nasiri@ihcs.ac.ir

خلاصه مقاله:

بحث در مورد دورکاری و قرنطینه خانگی زنان عضو هیات علمی دانشگاه ها و پژوهشگاه ها در ایام کرونا و مطالعه تجارب زیسته آن ها می تواند نقش موثری در شناخت و توسعه ادبیات اشتغال زنان ایفا نماید. این پژوهش پدیدارشناسانه، تجارب زیسته ۳۰ نفر از زنان عضو هیات علمی دانشگاه ها و پژوهشگاه های مشارکت کننده، با هدف کشف و توصیف دورکاری و قرنطینه خانگی در ایام کرونا را مورد بررسی قرار داده است. این پژوهش برای گردآوری داده ها، از مصاحبه نیمه ساختارمند و با روش نمونه گیری هدفمند بهره برده است. بر اساس روش پدیدارشناسی فرایند تحلیل در سه سطح کلان انجام شد. در سطح سوم تحلیل، حاصل یکسان سازی افق های فکری: تعداد ۵ افق مربوط به دورکاری، ۹ افق مربوط به قرنطینه خانگی و ۹ افق مربوط به استراتژی ها و راهکارها بود. در سطح دوم، توصیفات منسجم روایات به تفکیک دورکاری، قرنطینه خانگی و استراتژی ها و راهکارها شکل گرفت و در بالاترین سطح انتزاعی یا همان سطح اول تحلیل، ادغام ساختاری توصیف های منسجم انجام شد. بر اساس یافته های این پژوهش، وجود قرنطینه خانگی ناشی از ویروس کرونا و شیوع آن باعث ظهور فرهنگ قرنطینه در کشور و جهان شده است که این امر منجر به بازتعریف روابط و مناسبات اجتماعی، مسئله اخلاق، تعهدات اجتماعی، الگوهای روابط انسانی، اجتماعی، توجه به توازن میان نقش های شغلی و خانوادگی و اخلاق مراقبتی زنان در زندگی، تاکید شده است. در نهایت با توجه به نتایج، راهکارهایی در حوزه های، پژوهش، مدیریت و خانواده ارائه گردید.

کلمات کلیدی:

دورکاری، قرنطینه خانگی، رویکرد پدیدارشناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1732264>

